

13.11.35

עליתי הבוקר לירושלים.

בא אצלי פישמן. בחוגי המזרחים מצטערים על הוצאת גרינבוים מהמחלקה (לעליה). אולם התרעומת גדולה על תיקו של פישמן. הוא היחיד בהנהלה שאין לו תיק שלם. לא רצה להעיר בישיבה, משום שחס על כבודו של גרינבוים. הוא מבקש לאפשר לו עבודה ולקבל מזכיר-גוטסדינר מהמזרחי. הסכמתי לכך וסיפרתי לקפלן ולאיזנברג.

- התייעצת על השידול עם משה, יוסף, פרומקין, סנסור ובר-כוכבא. גרינבוים חולה ולא יכל להשתתף. הסיכום לפני כחודשיים היה:

680	(א) כבישים ועב"צ
1.905	(ב) בנינים וסידור השקאה
3.100	(ג) תעשייה ומלאכה
1.230	(ד) הובלה וסבלות
5.915	(ה) חקלאות
<u>1.700</u>	(ו) עבודות פמשלה ועיריות
14.530	
<u>2.906</u>	(ז) שרוח 20%
17.436	

פרומקין סבור שנצטרך להשמיט שני הסעיפים הראשונים ולהניח רק 500 בסביל בנק ועב"צ. לעומת זאת הוא דורש להגדיל

13.11.35

סעיף ממסלה עד 3000. השאלה הייתה אם לסדר תקירה חדשה על כל השידול או להסתפק בשנתיים שיש לעשות על יסוד ידיעת המצב בכללו.

הצעתי שנבדוק מחדש צרכי החרושת והתעשייה, כי סעיף זה יהיה טעון ביסוס ממנה.

- ביקשתי את אליהו אפשטיין למלא באופן זמני תפקיד מזכירי הפרטי. הסכים, בחנאי שנתחיל רק ביום א', כי הוא טרוד במסמרה עכשיו.

- הוריתי לגורדון לענות על חבילה של מכתבים.

- יבזרוב: התערוכה תפתח 30 אפריל 1936 (המשך עד סוף מאי). המסדרים מנסים לארגן משלחות מסחריות רשמיות ממדינות שונות. מצדנו יערך ויוכן כל החומר הדרוש לסדור חוזי (או הסכמי) מסחר הדדיים. - מלבד מסחר ותעשייה רוצים הפעם לתת גם חקלאות והתישבות. מתכוננים גם לכינוסי רופאים מהנדסים של המזרח הקרוב.

באה אצלי גברת רוזה הלפרין בדבר הסכסוך הדסה - ליפסקי. היא מציעה שיטע לוקר לאמריקא. חוששת מאוד להקמת ארגון נשים. דרשתי ממנה שגם תחמוך במכתב להדסה בפשרה הגונה.

הטלחי על פ. גורדון לאסוף החומר הדרוש לסידור
"פנקס הארצות" - מצב השקל, הבחירות, הכנסות קרן היסוד, קה"ק,
הארגונים הציונים, העחונים היהודים, ארגוני הנוער, האישים
המרכזיים שבכל ארץ וארץ.

- פניתי לכל חברי ההנהלה בתזכורת להכין שבוע שבוע
סקירה על פעולתם והענינים שטיפלו בהם במשך השבוע.

- בדו"ח של מילס לממשלה אחרי בקורו בגרמניה
(הדו"ח מתוארך 12.11.35) הוא מספר:

"I then stated my conclusions to H.E. who observed
that, from the point of view of Pal., Jews were
being eliminated from Poland by starvation and that
the same phenomenon was happening in Germany, and
that the Pal. Gov. must get the Jew. Agency to give
most favorable treatment to German Jews. I respectfully
agree.

בדו"ח שני מאותו יום הוא כותב בין השאר:

Lieut. Col Kish in conversation with me had been most
outspoken in his criticism of the arrangement ("העברה")
as being adverse if not hostile to British trade interest..."

להלן הוא מספר על מו"מ עם המיניסטר הגרמני הרטנשטיין,

שעל פיו יוכל פולי לתת במשך 2 החדשים הבאים ויזות ל-500 יהודים בעלי רשיון להעביר 1000 לא"י לא"י. בעלי הוויזות האלה יצטרכו במשך השנה להופיע לפני מילט. אלה שלא יופיעו או לא יוכיחו שכספם העבר - ינוכו מהשידול. אם החרם נגד גרמניה יקום גם בארץ - בהכרח יקטן מספר העולים מגרמניה לארץ.

לפי המספרים של חרייכסבנק ניתן במשך 1934 הסכום של 1,318,000 לא"י לעולים הארי"ם (ממוצע חדשי - 109,833 לא"י) ז"א ש-109 עולים יכלו לצאת בחודש.

החל משנת 1935 העריך הבנק את הכנסת הוולוסה מא"י רק בסכום של 160,000 מרק לחודש, והחל מינואר 1935 רק 15 - 12 עולים הורשו לעלות עם סכום של אלף לא"י.

חור המחכים לקבל רשיון עליה (עם הון) גדל. בראשית ספטמבר 1935 עלוהמספר עד 2000 אפליקנטים.

14.11.35

רחל - רוצה להשתתף בחקירות של הנגב.

- בשווייץ (בצורריך) נפגשה עם חבר מפלגתנו טייס, שמו

ברט. מוכן לכל מפעל נועז ונאמן, לדבריה.

רחל וברל רפטור עוסקים בהכנת גרעין לאילת.